

Til Kulturdepartementet

22.06.2017

Vår referanse: 27 068

Høringsuttalelse til Mediemangfoldsutvalgets forslag i NOU 2017:7

Norsk Journalistlag (NJ) takker for invitasjonen til å la seg høre om forslagene som er fremmet av Mediemangfoldsutvalget i NOU 2017:7 *Det norske mediemangfoldet – En styrket mediepolitikk for borgerne*.

Innledningsvis vil vi berømme utvalget for å ha levert en grundig og velskrevet rapport. Den tegner et nyansert bilde av utfordringene som den norske mediebransjen står overfor når den skal ivareta samfunnsoppdraget som mediene i sin tid tok på seg, og som gjennom det siste århundret er blitt institusjonalisert gjennom ulike stortings og regjeringers mediepolitikk, og det såkalte infrastrukturkravet i Grunnlovens §100.

NJ støtter utvalgets argumentasjon for at det er den enkelte borgeren – mediebrukeren – som må stå i sentrum når samfunnets nå skal ta stilling til hvilke offentlige støtteordninger som må til for å sikre at borgerne i overskuelig framtid er best mulig skikket til å ivareta sine demokratiske rettigheter og plikter. Det er viktig å ha dette perspektivet i bakhodet når støtteordningene vurderes - det er snakk om en demokratistøtte, på linje med at samfunnet betaler deler av regningen for å sikre at de andre bærebjelkene i demokratiet fungerer på en tilfredsstillende måte for borgerne. I forlengelsen av dette vil vi understreke at formålet med mediestøtten er å legge til rett for at det finnes et mangfoldig tilbud av informasjon og arenaer for ytringer for befolkningen - ikke å holde liv i hver enkelt utgiver. Det er ikke snakk om en næringsstøtte.

Dette mangfoldet av informasjon og arenaer hvor saker diskuteres, legger til rette for at borgerne får et solid grunnlag for egne meninger. Det norske mediemarkedet har vist seg å være for lite til at dette mangfoldet kan finansieres gjennom vanlige markeds mekanismer. Denne ubalanse er blitt forsterket som følge av det siste tiårets endringer i mediebruk og medieøkonomien (kap. 5 i rapporten). NJ støtter utvalgets argumentasjon for at det er denne markedssvikten de statlige støtteordningene må korrigere for, og at *«det i tillegg kan være rasjonelt (og samfunnsøkonomisk lønnsomt) å sette inn tiltak før skaden har skjedd, snarere enn å forsøke å rette opp konsekvensene av en markedssvikt etter at den har oppstått.»* (s. 156).

Etter NJs oppfatning har myndighetene lyktes godt med mediepolitikken. Som det går fram av kap. 6.4 i rapporten, skårer den norske befolkningen høyt både når det gjelder mediebruk og mangfoldet i medier som brukes. Rapporten avdekker samtidig demografiske skjevheter i mediebruken som må tas på alvor for å bidra til at vi også i framtiden har et bredt lag av befolkning som deltar aktivt i samfunnet og benytter seg av sine demokratiske rettigheter og plikter (kap. 6.4.2.-6.4.5.).

I forlengelsen av dette mener NJ at den offentlige støtten til mediene må videreføres og styrkes. NJ er bekymret for de senere års utvikling, med kutt i støtten både til de tradisjonelle avishusene og NRK. Produksjonstilskuddet har ligget på 350-360 millioner kroner i femårsperioden 2013-2017. Justert for inflasjon innebærer dette en reduksjon på nærmere 10 prosent. Det er naturlig å sammenlikne støtten til mediene med støtten til de politiske partiene – begge deler er støtte til demokratiet. SSBs statistikk for den offentlige støtten til de politiske partiene, viser at den økte fra 416 til 472 millioner kroner i perioden 2010-2015¹. I tillegg økte støtten til partienes stortingsgrupper fra 153 til 172 millioner kroner i samme periode². Hverken SSB eller Stortinget har ferskere tall enn dette. Dette innebærer at støtten til våre folkevalgte og deres organisasjoner, økte med ca. 13 % i løpet av disse årene – samtidig som støtten demokratets vaktbikkjer ble strammet inn og kuttet. Den negative effekten av disse kuttene ble forsterket av at de kom i en tid da bransjen var inne i en dyp krise som følge av at både abonnements- og annonseinntektene sviktet. Antall journalister som skal ivareta medienes samfunnsoppdrag er redusert med ca. 15 % (1100) de siste fem årene, ifølge NJs medlemslister. For å begrense ytterligere negative konsekvenser for medietilbudet, er det avgjørende at nye støtteordninger kommer på plass så raskt som mulig.

Som nevnt ovenfor mener NJ at rapporten gir et utfyllende og godt grunnlag for å utarbeide en framtidsrettet politikk for offentlig mediestøtte. Det er imidlertid ett punkt som er uklart, og det er hva utvalget legger i begrepet *ukepresse*. På side 15 avgrensner utvalget sitt arbeid mot *ukepressen*. Senere i rapporten, for eksempel i forslaget om å utvide fritaket for merverdiavgift (s. 163), foreslås det at også fagpresse og *magasiner* som publiserer nyhets- og aktualitetsstoff bør omfattes av fritaket. Rapporten trekker ikke opp noen grense mellom begrepene *ukepresse* og *magasiner*, men vi forstår utvalget dithen at det er det redaksjonelle innholdet som skal være avgjørende for momsfrirket – ikke om innholdet publiseres på trykk eller nett i aviser, fagblader eller i magasinformat. NJ støtter utvalget på dette punktet. Vi vil for ordens skyld peke på at begrepet *ukepresse* på alle måter er utdatert i en tid da nær sagt alle norske mediebedrifter publiserer redaksjonelt innhold på ulike plattformer daglig, gjennom uka og gjennom året.

Et annet forhold som vi vil trekke fram innledningsvis, er utvalgets påpekning om at ca. 5000 norske husstander per i dag ikke har tilgang til et bredbånd og en bredbåndshastighet som gir dem «*muligheter til å ivareta sine rettigheter og plikter som samfunnsborgere*» (s. 177). For å ta rapportens mål om mediebruk som det viktigste for å oppnå reelt mediemangfold på alvor, er det en forutsetning av befolkningen sikres god og stabil bredbåndstilgang, samt et raskt mobilnett. Mediehverdagen blir stadig mer digitalisert med innhold som stiller krav til kapasitet for at brukeropplevelsen skal bli tilfredsstillende. For å sikre at alle innbyggere faktisk får muligheten til å bruke medienes innhold må det settes av nok penger til å bygge ut bredbånd der kommersielle interesser ikke ser lønnsomhet. Kommunene søkte samlet i 2016 om 465 millioner kroner til bredbåndsutbygging. Støtteordningen kunne tilby 126,5 millioner. NJ er bekymret for at underdekningen ikke tas på tilstrekkelig alvor.

¹ <https://www.ssb.no/valg/statistikker/partifin/aar/2016-09-12?fane=tabell&sort=nummer&tabell=276955>

² <https://www.stortinget.no/no/Stortinget-og-demokratiet/Organene/Partigruppene/Arsregnskap-for-stortingsgruppene/>

I det følgende kommenterer vi forslagene til tiltak som er fremmet av Mediestøtteutvalget i samme rekkefølge som de er presentert av utvalget i NOUen. Det vises til punktene som forslagene har i rapporten.

Om forslagene:

Allmennkringkasting (pkt. 8.3.)

NRK som stiftelse (pkt. 8.3.1.1.)

For NRKS legitimitet i befolkningen er det viktig at det er en armlengdes avstand mellom politiske myndigheter og allmennkringkasteren. NJ støtter derfor utvalgets forslag om å overføre eierskapet av NRK til en selvstendig stiftelse, med et styre valgt av Stortinget. Dette bidrar i første omgang til å synliggjøre den redaksjonelle selvstendigheten, noe som i neste omgang bygger opp under redaksjonens integritet. I dagens politiske situasjon er endringen først og fremst av prinsipiell og symbolsk betydning. Men, som utvalget påpeker, kan det komme endringer i samfunns klimaet også i Norge som setter den redaksjonelle selvstendigheten under press. De prinsipielle sidene av saken blir synlige dersom man tenker seg at NRK skulle bli etablert i dag. Det er lite sannsynlig at man da ville valgt en modell hvor Kulturministeren er den statlige allmennkringkasterens generalforsamling, en allmennkringkaster som blant annet har i oppdrag å utøve kritisk journalistikk på Regjeringens og Kulturministerens utøvelse av makten.

Forslaget om å delegere NRKs generalforsamling til en stiftelse er nylig behandlet i Innst. 332 S (2016-2017), som ble lagt fram etter Mediemangfoldsutvalgets rapport. Flertallet i Stortingets familie- og kulturkomité foreslår her å videreføre dagens ordning ut fra praktiske hensyn og det som oppleves som en uklar ansvarsdeling mellom Kulturdepartementet og en eventuell stiftelse. Innstillingen mangler en vurdering av de prinsipielle sidene av forslaget, noe NJ opplever som en klar svakhet ved komiteens innstilling.

Støtte til kommersiell kringkasting (pkt. 8.3.2. og 8.3.3.)

NJ støtter videre forslaget om å gi statlig støtte til en kommersiell allmennkringkaster på TV for å bidra til et mer mangfoldig medietilbud enn hva markedskreftene danner grunnlag for. Vi tenker da spesielt på lineær publisering av nyheter og andre aktualitetsprogrammer, som er kostbare produksjoner av stor betydning for å meningsdannelsen i samfunnet og hvor det er viktig å ha flere tilbydere av redaksjonelt innhold enn NRK.

I forlengelsen av dette støtter NJ også forslaget om å gi offentlig støtte til en kommersiell allmennkringkaster på radio, som forplikter seg til å publisere egenprodusert nyhets- og aktualitetsstoff.

I rapporten er støtten til en allmennkringkaster på TV anslått til 135 millioner kroner (begrenset av EU-regler), mens den anslås til 3 millioner kroner for en allmennkringkaster på radio, uten at dette er begrunnet nærmere. For å sikre at vi får en konkurrerende allmennkringkaster på radio mener NJ mener at det må utredes nærmere hva det koster å ivareta allmennkringkasteroppdraget for en radiokanal. Tre millioner kroner tilsvarer lønnsutgiftene til tre-fire journalister. Det sier seg selv at man ikke kan drive en konkurrerende allmennkringkaster med en så liten bemanning.

Indirekte virkemidler (pkt. 8.4.)

Fritak for merverdiavgift (pkt. 8.4.1.)

NJ støtter forslaget om å utvide fritaket for merverdiavgift til slik at det omfatter fagblader og magasiner som bidrar med nyheter og aktualitet av allmenn samfunnsinteresse, uavhengig av publiseringsplattform.

Vi viser i denne sammenheng til avsnittet i innledningen om likebehandling av mediehus som publiserer nyhets- og aktualitetsstoff, uavhengig av om innholdet publiseres på trykk eller nett i aviser, fagpresse eller magasiner. NJ minner i denne sammenheng om at en del av publikasjonene som i dag får et prispåslag på grunn av merverdiavgiften, når et publikum som i mindre grad bruker de tradisjonelle nyhetsmediene. Vi tenker da på den økende andelen av unge mennesker, spesielt unge kvinner, som ifølge rapporten sjelden eller aldri oppsøker nyhetsmediene (s. 148).

Fritak for arbeidsgiveravgift (pkt. 8.4.2.)

NJ støtter forslaget om å frita mediebedriftene for arbeidsgiveravgift for å støtte oppunder redaksjonene i en tid da tradisjonelle inntekter svinner. Dette er det bærende elementet i utvalgets forslag til ny mediestøtte. Dersom forslaget faller, faller samtidig grunnlaget for mange av de andre forslagene bort, noe som innebærer at alle forslagene må vurderes på nytt.

Som nevnt ovenfor har mediebedriftene møtt den nye økonomiske situasjonen med å kutte bemanningen, noe som naturlig nok har rammet det redaksjonelle tilbudet til publikum. Av hensyn til de samfunnsøkonomiske konsekvensene av forslaget, foreslår NJ at avgiftsfritaket knyttes til redaksjonelle stillinger, noe som i praksis kan avgrenses ved at ordningen knyttes til stillinger som arbeider innenfor rammene til Vær varsom-plakaten og Redaktørplakaten i mediehus som publiserer nyhets- og aktualitetsstoff.

For å visualisere konsekvensene av de ulike forslagene fra utvalget, har NJ regnet effekten av forslagene om til hva de tilsvarer i årsverk i ulike norske redaksjoner. Vi har basert oss på MBL og NJs omforente lønnsstatistikk for 2016, som viser gjennomsnittslønnen til redaksjonenes journalister inkludert overtid og ulempetillegg – men uten sosiale utgifter. Effekten av arbeidsgiveravgiften er korrigert for ulike avgiftsnivåer i kommunene der mediehusene har sitt hovedsete. Vi minner om at utvalgets forslag om nye støtteordninger er defensive grep for å redusere behovet for ytterligere kutt av journaliststillinger i redaksjonene.

For mediebedrifter som Sunnmørsposten og Varden tilsvarer fritaket for arbeidsgiveravgift samlet lønn til fem journalister, for Agderposten, Gudbrandsdølen Dagingen og Trønder-Avisa tilsvarer det lønnen til fire journalister, og det tilsvarer utgiftene til ett til to årsverk i mindre redaksjoner som Gjengangeren, Avisa Hordaland og Glåmdalen. Også i Tromsø, hvor arbeidsgiveravgiften er vesentlig lavere, vil fritaket slå ut med utgiftsbesparelser på ett til to årsverk i Nordlys og iTromsø.

Direkte virkemidler (pkt. 8.5)

Opplag 1000-6000 (pkt. 8.5.2.1.)

NJ er enige med utvalget i at lokalavisene er av spesielt stor betydning for informasjonstilgangen og meningsdannelsen i lokalsamfunnene, og at de samtidig står overfor store utfordringer i arbeidet med å tilpasse medietilbudet til endrede medievaner som følge av stram økonomi. NJ støtter derfor forslaget om å heve det generelle støttenivået til aviser med 1000-6000 i opplag.

Nummertøaviser i storbyene (pkt. 8.5.2.2.)

Utvalgets forslag om å fjerne den særskilte støtten til nummertøaviser i storbyene, er knyttet opp til at reduksjonen av støtte som følger av forslaget et stykke på vei vil bli kompensert dersom forslaget om å fjerne arbeidsgiveravgiften gjennomføres. Utvalget begrunner forslaget med at endringene i

annonsemarkedet har ført til at nummerenavisene i storbyene ikke lenger har det samme konkurransefortrinnet som lå til grunn for den særskilte støtten for nummertoavisene (s. 165).

NJ støtter ikke forslaget om å fjerne den særskilte støtten til nummertoavisene i storbyene. Først og fremst fordi disse mediehusene bidrar til mediemangfoldet i byene som de dekker. NJ minner om at utvalget for øvrig har hatt mediebrukerne i fokus, og synes at det er underlig at det akkurat i denne sammenheng legges vekt på endringer i annonsemarkedet. For det andre fordi det er knyttet større driftskostnader til avisdrift i storbyene enn på mindre steder. Og for det tredje er det knyttet stor usikkerhet til om arbeidsgiveravgiften, og hvordan det i så fall vil slå ut for den enkelte mediebedrift.

Basert på MBL og NJs lønnsstatistikk, vil utvalgets forslag om å fjerne den særskilte støtten til nummertoavisene ha en til dels dramatisk effekt på bemanningen i redaksjonene. Nå er det ikke gitt at det bare er journalister som vil miste jobben, men basert på tallene i Tabell 8.1. i rapporten (s. 166), tilsvarer det foreslåtte kuttet i støtte lønnen til 11 av BA 21 journalister. Rogalands Avis, som har 9 journalister må kutte med 4, Bygdanytt og Sandnesposten som har 3-4 journalister, må kutte drøyt ett årsverk. Det sier seg selv at det kan bli vanskelig å drive videre etter en slik nedbemanning.

Lavere tak for produksjonsstøtte (pkt. 8.5.2.3.)

NJ støtter heller ikke forslaget om å redusere taket for produksjonsstøtte. Hovedbegrunnelsen er at den foreslåtte endringen hviler på at forslaget om å fjerne arbeidsgiveravgiften for alle ansatte passerer Stortinget. Som det går fram av Tabell 8.2 (s. 166) vil en senkning av taket til 27 prosent innebære et betydelig kutt i økonomien til en rekke av mediehusene som i dag har basert driften på ordningen.

Også her har vi gjort noen beregninger av effekten, målt som redaksjonelle årsverk basert på NJ og MBLs lønnsstatistikk. Vi har lagt til grunn kuttene som er listet opp i kolonnen «Effekt tak 27 %» i Tabell 8.2 (s. 166). For Dagen innebærer et kutt i denne størrelsesorden at inntekter tilsvarende årslønnen til 6 av redaksjonens 15 journalister blir borte. For Klassekampen tilsvarer kuttet årslønnen til 10 av avishuset 44 journalister. For Nationen er lønnsmidler tilsvarende 9 av 25 journalister borte, mens Vårt Land vil miste inntekter tilsvarende den gjennomsnittlige årslønnen til 14 av redaksjonens 28 journalister.

Med tanke på at disse mediehusene har det til felles at de representerer vidt forskjellige ståsteder i sin dekning av samfunnet, at de er med å skape selve mediemangfoldet i det regionale og nasjonale nyhetsbildet, mener NJ at mediemangfoldsutvalget på dette punktet undergraver hovedmålet for deres eget arbeid. NJ går derfor mot forslaget.

Utbyttebegrensning (pkt. 8.5.2.4.)

NJ har forståelse for utvalgets begrunnelse for å lette på reglene for utbetaling av utbytte til investorer som er villige til å plassere pengene sine i mediebransjen. Men, vi savner en nærmere redegjørelse for hvordan utvalgets forslag om «*at egenkapitalen i selskapet (utenom aksjekapitalen), minst tilsvarer de tre foregående års produksjonstilskudd etter at utbyttet er beregnet.*» (s. 167) vil slå ut for de ulike mediebedriftene, og også hvorfor denne målestokken – størrelsen på produksjonstilskuddet - er relevant å legge til grunn ved vurderingen av hva mediebedriften bør ha av egenkapital for å ha en sunn buffer til dårlige tider.

I følge Medietilsynets rapport *Økonomien i norske medievirksomheter perioden 2011-2015* «framsto konsernene ved utgangen av 2015 som meget solide» (s. 18). Mentor Medier hadde en egenkapitalandel på

51 %, mens Amedia hadde 37 %. NHST, som ikke eier mediebedrifter som mottar direkte støtte, hadde til sammenligning 18 % i egenkapitalandel, noe som er på nivå med hva som er vanlig i norsk næringsliv.

Mange av mediehusene har høy egenkapital nettopp som følge at det har vært begrensninger for utbetaling av utbytte til eierne. Mange eiere har svart på dette ved å la de årlige overskuddene gå inn i egenkapitalen i stedet for å reinvestere pengene i den redaksjonelle virksomheten eller bruke bufferen til å berge stillinger i dårlige tider. Systemet med utbytteforbud er en påminnelse om at ordningen ble etablert på en tid da aksjonærene hadde ideelle motiver for å være medieeiere. Den paradoksale situasjonen som er beskrevet ovenfor, der produksjonstilskuddet fra staten ender opp som låst egenkapital, er samtidig en påminnelse om at egenkapitalsituasjonen bør være et tema nå når reglene for produksjonstilskudd vurderes. Samtidig er oppbyggingen av egenkapitalen et varsel om at eierne vil tappe den delen av overskuddet og egenkapitalen som overstiger «de tre foregående års produksjonstilskudd» - dersom Mediemangfoldsutvalgets forslag vedtas. For eierne vil dette gi en dobbel gevinst: I tillegg til utbyttet som utbetales, vil kursen på de aktuelle medieaksjene stige som følge av at de tilgjengelige verdiene i selskapet øker. NJ mener av disse grunnene at konsekvensene av å lette ytterligere på utbyttebegrensningene må utredes nærmere.

Tilskuddsramme for fire år (pkt. 8.5.2.5)

NJ støtter forslaget. Det er viktig at tilskuddet prisjusteres i perioden.

Krav om plan fra mottaker for å bli mindre støtteavhengig (pkt. 8.5.2.5)

NJ opplever intensjonen bak forslaget som forståelig og legitim, men det er viktig at det ikke innføres et nytt rapporteringssystem som i praksis har liten målbar effekt – og fører til unødig tidsbruk og byråkrati.

Tilskudd til gratis nyhets- og aktualitetsmedier (pkt. 8.5.2.6.)

NJ støtter forslaget, men etterlyser mer informasjon om hvordan tilskuddsordningen er tenkt praktisert. I Boks 8.7 (s. 169) heter det at «Tilskuddet fordeles på grunnlag av dokumenterte brukertall.» Vi vil i denne sammenheng vise til at blant andre Amedia jobber med å utvikle metoder som gir et bedre mål på måling av mediebruk enn statistikken som følger av brukerklikk.

Støtte til innovasjon (pkt. 8.5.4.)

NJ støtter forslaget om å sette av en egen pott til innovasjon på 30 millioner, som gjør det mulig å komme i gang for med nye prosjekter mediebedrifter som ikke har egne ressurser til dette.

NJ støtte til forslaget forutsetter at ordningen forvaltes av et råd nedsatt av pressens organisasjoner.

Støtte til samfunns viktig journalistikk (pkt. 8.5.5.)

NJ støtter forslaget om at det etableres en egen tilskuddsordning for samfunns viktig journalistikk, under forutsetning av at dette er en ordning som forvaltes av pressens organisasjoner. NJ har tidligere vært skeptisk til denne typen ordning, blant annet fordi den kan undergrave mediehusenes ansvar for selv å bruke tilstrekkelig ressurser til journalistikk som faller innenfor kjernen av samfunnsoppdraget. De senere årens utvikling har imidlertid vist at støtte til denne typen prosjekter fra Fritt Ord har gitt viktige bidrag til mediedekningen.

Utdannings- og forskningspolitikk (pkt. 8.6.2.)

NJ støtter utvalgets forslag når det gjelder å styrke medieundervisningen i grunnskolen. Vi støtter også forslaget om å videreføre aktivitetene som skjer i Forskningsrådets regi.

Vi vil også understreke betydningen av at støtten til etter- og videreutdanning for journalister ved Institutt for Journalistikk. Som utvalget skriver, har mediehusene budsjetter på dette området blitt beskåret i innsparings- og omstillingsrundene som bransjen har vært gjennom og til dels fortsatt holder på med. I denne situasjonen er den offentlige støtten til å sikre journalister en mulighet til å utvikle seg videre av spesielt stor betydning. Vi minner i denne sammenheng om at mediebransjen er av de første bransjene som har gjennomgått en digital transformasjon, med de utfordringene som det medfører. Den offentlige støtten har vært avgjørende i denne prosessen, som samtidig har bidratt til kunnskap og erfaringer som nå har overføringsverdi til andre bransjer.

Tilgang til bredbånd (pkt. 8.6.3.3)

NJ støtter utvalgets forslag om å forsere arbeidet for å sikre alle borgere tilgang til et bredbåndsnett med en kapasitet som gjør dem i stand til å hente informasjon og delta i samfunnsdebattene i digitale medier. I rapportens kap. 6 er det redegjort for hvordan en stadig større andel av nyhetsinnholdet konsumeres via digitale kanaler. For de 10-15 000 borgerne som man, basert på SSBs tall³, kan anslå at bor i de ca. 5000 husstandene som ikke har et tilstrekkelig tilbud om bredbåndskapasitet, innebærer dette at de er utestengt fra en viktig arena for samfunnsdebatt og en sentral kilde til informasjon om hva som skjer i samfunnet. I neste omgang går dette ut over mulighetene til å ivareta plikter og rettigheter som samfunnsborgere.

Stortingsmelding om medienes tilstand (pkt. 8.7. og 8.6.2.3.)

NJ ønsker forslaget om en fireårssyklus for stortingsmeldinger om mediepolitikken velkommen. Det vil bidra til større kunnskap og nærhet til mediebransjens muligheter og utfordringer i regjering og storting, spesielt sett i sammenheng med forslaget i pkt. 8.6.2.3., om å bruke mer midler på å forske på medieutviklingen og hvordan de offentlige støttetiltakene fungerer.

NJ vil samtidig understreke at hensikten med fireårssyklusene som nå foreslås både i utredningen av NRK (Meld. St. 15 (2016-2017)) og nå for mediebransjen forøvrig, er å skape forutsigbare rammebetingelser for bransjen. Hvordan behovet for endringer skal balanseres mot behovet for forutsigbarhet, fortjener en nærmere klargjøring for å unngå en opplevelse av alle de politiske rammebetingelsene er i spill hvert fjerde år.

Med vennlig hilsen
for Norsk Journalistlag

Hege Iren Frantzen
Leder

Trond Idås
Rådgiver
(sign.)

³ <https://www.ssb.no/familie/>